DIAMO, státní podnik
ředitelství s. p.
Máchova 201
471 27 Stráž pod Ralskem

[redacted]

Vaše značka/ze dne	Naše značka	Vyřizuje/Tel.	Stráž pod Ralskem
	DIAMO-D100/73662/2026	[redacted]	2026-07-02

Žádost č. 20/2026
Odpověď na žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane[redacted]

dne 18. 6. 2026 byla státnímu podniku DIAMO doručena Vaše žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, kterou bylo požadováno poskytnutí Příkazu, č. j. 18475/7.30/25-4 ze dne 26. 5. 2025 vydaný Oblastním inspektorátem práce v Ústí nad Labem.

Předmětný příkaz Vám zasíláme přílohou.

S pozdravem

[redacted]
vedoucí odboru právního

Oblastní inspektorát práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj
SNP 2720/21, 400 11 Ústí nad Labem
tel: +420 950 179 711, fax: +420 950 179 719, e-mail: usti@suip.cz, ID DS: xy7efgi

DIAMO, státní podnik
Máchova 201
471 27 Stráž pod Ralskem

Č.j. 18475/7.30/25-4
Sp.zn. S7-2025-229

P Ř Í K A Z

Oblastní inspektorát práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj, se sídlem SNP 2720/21, 400 11 Ústí nad Labem (dále také jen „OIP“ nebo „inspektorát práce“), jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 35 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci práce“), ve spojení s ustanovením § 60 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), a jako místně příslušný správní orgán podle ustanovení § 62 odst. 1 zákona o přestupcích, ve věci řízení o přestupcích, kterých se měla dopustit právnická osoba DIAMO, státní podnik, se sídlem: Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem, IČ 00002739 rozhodl podle ustanovení § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ustanovením § 90 zákona o přestupcích

takto:

I.

Obviněný, zaměstnavatel právnická osoba **DIAMO, státní podnik, se sídlem: Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem, IČ 00002739** (dále jen „obviněný“), je vinen tím, že jako povinný subjekt ve smyslu zákona č. 171/2023 Sb., o ochraně oznamovatelů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně oznamovatelů“), nezajistil uveřejnění informace podle § 9 odst. 2 písm. b) bod 3 tohoto zákona způsobem umožňujícím dálkový přístup, konkrétně na webové stránce obviněného, a to o tom, zda obviněný přijímá či vylučuje přijímání oznámení od osob, které pro něj nevykonávají práci nebo jinou obdobnou činnost podle § 2 odst. 3 písm. a), b), h) nebo i) zákona o ochraně oznamovatelů,

čímž obviněný porušil povinnost stanovenou v § 9 odst. 2 písm. b) bod 3 zákona o ochraně oznamovatelů, a dopustil se tak přestupku právnických osob podle § 34a odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práce.

II.

Obviněný je dále vinen tím, že jako povinný subjekt ve smyslu zákona o ochraně oznamovatelů, nezajistil vyrozumění oznamovatele o přijetí oznámení ve lhůtě stanovené § 12 odst. 2 tohoto zákona, tj. do 7 dnů ode dne jeho přijetí, konkrétně v případě zaměstnance pana [redacted]

[redacted] který obviněnému doručil oznámení dne 28. 10. 2024, obviněný jako povinný subjekt písemně vyrozuměl oznamovatele až dne 5. 11. 2024, tedy opožděně, a následně dne 7. 11. 2024 mu zaslal omluvný e-mail s oznámením o přijetí nápravného opatření,

čímž obviněný porušil povinnost stanovenou v § 9 odst. 2 písm. f) ve vazbě na § 12 odst. 2 zákona o ochraně oznamovatelů, a dopustil se tak přestupku právnických osob podle § 34a odst. 1 písm. e) zákona o inspekci práce.

III.

Obviněný je dále vinen tím, že jako povinný subjekt ve smyslu zákona o ochraně oznamovatelů, nezajistil vyrozumění oznamovatele o výsledcích posouzení důvodnosti oznámení ve lhůtě stanovené § 12 odst. 3 tohoto zákona, tj. do 30 dnů ode dne jeho přijetí, konkrétně v případě zaměstnance pana [redacted], který obviněnému doručil oznámení dne 13. 2. 2024, potvrdil obviněný převzetí oznámení dne 14. 2. 2024, ale oznamovatele o výsledcích posouzení důvodnosti oznámení vyrozuměla až dne 26. 3. 2024, tedy opožděně,

čímž obviněný porušil povinnost stanovenou v § 9 odst. 2 písm. f) ve vazbě na § 12 odst. 3 zákona o ochraně oznamovatelů, a dopustil se tak přestupku právnických osob podle § 34a odst. 1 písm. e) zákona o inspekci práce.

IV.

Za shora uvedené přestupky se obviněnému ukládá v souladu s ustanovením § 35 písm. b) a § 41 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ustanovením § 34a odst. 3 zákona o inspekci práce **pokuta ve výši 26 000 Kč**

(slovy dvacet šest tisíc korun českých).

Pokuta je splatná u Celního úřadu pro Ústecký kraj na účet vedený u České národní banky, číslo účtu 3754-27720411/0710, konstantní symbol 1148, variabilní symbol **00002739** (identifikační číslo obviněného), a to do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu.

O d ů v o d n ě n í

OIP zahájil dne 29. 8. 2024 s obviněným kontrolu podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce v rozsahu ustanovení § 3 zákona o inspekci práce. Předmětem této kontroly bylo dodržování povinností stanovených právními předpisy vymezenými ustanovením § 3 odst. 1 zákona o inspekci práce, se zaměřením zejména na dodržování povinností na úseku pracovní doby a na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr a na úseku ochrany oznamovatelů.

Z provedené kontroly byl dne 15. 1. 2025 vyhotoven protokol o kontrole č.j. 29532/7.50/24-25 (dále jen „protokol o kontrole“), v němž inspektor OIP popsal průběh kontroly a uvedl kontrolní zjištění z této kontroly, včetně porušení povinností stanovených právními předpisy, která z těchto kontrolních zjištění vyplývají. Dne 16. 1. 2025 byl protokol o kontrole prostřednictvím datové schránky obviněnému doručen.

Obviněný byl poučen ve smyslu ustanovení § 13 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), o možnosti podat námitky proti kontrolním zjištěním.

Tohoto svého práva obviněný využil, když dne 30. 1. 2025 podal své písemné námitky proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole (dále jen „*námitky*“). Námitky byly inspektorátu doručeny prostřednictvím datové schránky a byly založeny do kontrolního spisu pod č.j. 29532/7.50/24-26. Poté, co obviněný námitky v zákonem stanovené lhůtě podal, byly tyto písemně vypořádány. Dne 3. 2. 2025 vydal inspektorát vyřízení námitek nadřízeným pod č.j. 29532/7.50/24-27 (dále jen „*vyřízení námitek*“), které bylo obviněnému doručeno prostřednictvím datové schránky dne 3. 2. 2025.

Ve vyřízení námitek byly námitky zamítnuty, neboť nebyly shledány důvody pro změnu nebo zrušení kontrolních zjištění.

Kontrolní zjištění uvedená v protokolu o kontrole, po vypořádání námitek, považuje inspektorát za dostatečná a průkazná, když tato jednoznačně a věrohodně zachycují skutečný stav věci. Vzhledem k tomu, že o obsahu protokolu o kontrole a dodatku protokolu o kontrole a v nich popsaných kontrolních zjištění nejsou žádné pochybnosti ani z jiných důvodů, přistoupil inspektorát následně v souladu s ustanovením § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 zákona o přestupcích k vydání tohoto příkazu.

K výroku I.

Z protokolu o kontrole a z kontrolního zjištění uvedeného pod bodem 1. na stranách 4 a 5 protokolu o kontrole vyplývá, že obviněný jako povinný subjekt ve smyslu zákona o ochraně oznamovatelů, nezajistil uveřejnění informace podle § 9 odst. 2 písm. b) bod 3 tohoto zákona způsobem umožňujícím dálkový přístup, konkrétně na webové stránce obviněného, a to o tom, zda obviněný přijímá či vylučuje přijímání oznámení od osob, které pro něj nevykonávají práci nebo jinou obdobnou činnost podle § 2 odst. 3 písm. a), b), h) nebo i) zákona o ochraně oznamovatelů (tzv. „ne-zaměstnanců“),

když na dotaz oblastního inspektorátu práce, proč na webové stránce obviněného nebyly nalezeny povinně zveřejňované informace, obviněný ve svém písemném vyjádření ze dne 27. 9. 2024 uvedl, že dle jeho názoru tuto povinnost splňuje, a odkázal na obecné prohlášení uvedené na úvodní stránce webu, z něhož však nevyplývá explicitní a nezpochybnitelná informace o tom, zda obviněný přijímá oznámení od tzv. „ne-zaměstnanců“, jak to vyžaduje zákon.

Podle ustanovení § 9 odst. 2 písm. b) bod 3 zákona o ochraně oznamovatelů platí: *„Povinný subjekt dále zajistí […] uveřejnění následujících informací způsobem umožňujícím dálkový přístup: […] zda povinný subjekt vylučuje přijímání oznámení od osoby, která pro povinný subjekt nevykonává práci nebo jinou obdobnou činnost podle § 2 odst. 3 písm. a), b), h) nebo i), …“.*

Podle ustanovení § 2 odst. 3 písm. a), b), h) nebo i) zákona o ochraně oznamovatelů platí: „*Prací nebo jinou obdobnou činností se pro účely tohoto zákona rozumí […] závislá práce vykonávaná v základním pracovněprávním vztahu, […] služba, […] dobrovolnická činnost, […] odborná praxe, stáž, …“.*

Podle ustanovení § 34a odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práce platí: „*Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku na úseku ochrany oznamovatelů tím, že […] nezajistí uveřejnění stanovených informací způsobem umožňujícím dálkový přístup podle § 9 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně oznamovatelů, …“.*

S ohledem na výše popsané kontrolní zjištění, má OIP za dostatečně prokázané, že se obviněný svým jednáním porušil povinnost stanovenou *§ 9 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně oznamovatelů* a dopustil se tím přestupku na úseku odměňování zaměstnanců podle ustanovení § 34a odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práce, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu.

Odpovědnost za přestupek právnických a podnikajících fyzických osob na úseku odměňování zaměstnanců podle ustanovení § 34a odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práce je odpovědností objektivní a z tohoto důvodu se OIP nezabýval tím, zda se tohoto přestupku obviněný dopustil v rámci některé z forem zavinění, tedy úmyslně či z nedbalosti.

Výše uvedená skutková zjištění vyplývají z těchto podkladů:

- Protokol o kontrole,
- písemné vyjádření obviněného ze dne 27. 9. 2024,
- printscreen obrazovky úvodní webové stránky obviněného.

K výroku II.

Z protokolu o kontrole a z kontrolního zjištění uvedeného pod bodem 2. na str. 5 a 6 protokolu o kontrole vyplývá, že obviněný je dále vinen tím, že jako povinný subjekt ve smyslu zákona o ochraně oznamovatelů, nezajistil vyrozumění oznamovatele o přijetí oznámení ve lhůtě stanovené § 12 odst. 2 tohoto zákona, tj. do 7 dnů ode dne jeho přijetí, konkrétně v případě zaměstnance pana [redacted], který obviněnému doručil oznámení dne 28. 10. 2024, obviněný jako povinný subjekt písemně vyrozuměl oznamovatele až dne 5. 11. 2024, tedy opožděně, a následně dne 7. 11. 2024 mu zaslal omluvný e-mail s oznámením o přijetí nápravného opatření.

Podle ustanovení § 9 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně oznamovatelů platí: *„Povinný subjekt dále zajistí […] vyrozumění oznamovatele o přijetí oznámení podle § 12 odst. 2 a o výsledcích posouzení důvodnosti oznámení podle § 12 odst. 3, …“.*

Podle ustanovení § 12 odst. 2 zákona o ochraně oznamovatelů platí: „*O přijetí oznámení podle odstavce 1 je příslušná osoba povinna do 7 dnů ode dne jeho přijetí písemně vyrozumět oznamovatele, ledaže*

a) oznamovatel výslovně požádal příslušnou osobu, aby ho o přijetí oznámení nevyrozumívala, nebo

b) je zřejmé, že vyrozuměním o přijetí oznámení by došlo k prozrazení totožnosti oznamovatele jiné osobě.“.

Podle ustanovení § 34a odst. 1 písm. e) zákona o inspekci práce platí: „*Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku na úseku ochrany oznamovatelů tím, že […] v rozporu s § 9 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně oznamovatelů nezajistí, aby byl oznamovatel vyrozuměn o přijetí oznámení podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně oznamovatelů nebo o výsledcích posouzení důvodnosti oznámení podle § 12 odst. 3 zákona o ochraně oznamovatelů.“.*

S ohledem na výše popsané kontrolní zjištění, má OIP za dostatečně prokázané, že se obviněný svým jednáním porušil povinnost stanovenou § 9 odst. 2 písm. f) ve vazbě na § 12 odst. 2 zákona o ochraně oznamovatelů a dopustil se tím přestupku na úseku odměňování zaměstnanců podle ustanovení § 34a odst. 1 písm. e) zákona o inspekci práce, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu.

Odpovědnost za přestupek právnických a podnikajících fyzických osob na úseku odměňování zaměstnanců podle ustanovení § 34a odst. 1 písm. e) zákona o inspekci práce je odpovědností objektivní a z tohoto důvodu se OIP nezabýval tím, zda se tohoto přestupku obviněný dopustil v rámci některé z forem zavinění, tedy úmyslně či z nedbalosti.

Výše uvedená skutková zjištění vyplývají z těchto podkladů:

- Protokol o kontrole,
- vyjádření obviněného ze dne 13. 1. 2025,
- e-mailové korespondence předložené panem [redacted], konkrétně e-maily ze dne 5. 11. 2024 a 7. 11. 2024 od [redacted] (zaměstnankyně obviněného).

K výroku III.

Z dodatku protokolu o kontrole a z kontrolního zjištění uvedeného pod bodem 3. na straně 6 protokolu o kontrole vyplývá, že obviněný je dále vinen tím, že jako povinný subjekt ve smyslu zákona o ochraně oznamovatelů, nezajistil vyrozumění oznamovatele o výsledcích posouzení důvodnosti oznámení ve lhůtě stanovené § 12 odst. 3 tohoto zákona, tj. do 30 dnů ode dne jeho přijetí, konkrétně v případě zaměstnance pana [redacted], který obviněnému doručil oznámení dne 13. 2. 2024, obviněný potvrdil převzetí oznámení dne 14. 2. 2024, ale oznamovatele o výsledcích posouzení důvodnosti oznámení vyrozuměla až dne 26. 3. 2024, tedy opožděně, a to i přesto, že oznámení bylo obviněným vyhodnoceno jako neopodstatněné.

Podle ustanovení § 9 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně oznamovatelů platí: *„Povinný subjekt dále zajistí […] vyrozumění oznamovatele o přijetí oznámení podle § 12 odst. 2 a o výsledcích posouzení důvodnosti oznámení podle § 12 odst. 3, …“.*

Podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona o ochraně oznamovatelů platí: *„Příslušná osoba je povinna posoudit důvodnost oznámení a písemně vyrozumět oznamovatele o výsledcích posouzení do 30 dnů ode dne přijetí oznámení. V případech skutkově nebo právně složitých lze tuto lhůtu prodloužit až o 30 dnů, nejvýše však dvakrát. O prodloužení lhůty a důvodech pro její prodloužení je příslušná osoba povinna oznamovatele písemně vyrozumět před jejím uplynutím. Odstavec 2 se použije obdobně.“.*

Podle ustanovení § 34a odst. 1 písm. e) zákona o inspekci práce platí: „*Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku na úseku ochrany oznamovatelů tím, že […] v rozporu s § 9 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně oznamovatelů nezajistí, aby byl oznamovatel vyrozuměn o přijetí oznámení podle 2 zákona o ochraně oznamovatelů nebo o výsledcích posouzení důvodnosti oznámení podle § 12 odst. 3 zákona o ochraně oznamovatelů.“.*

S ohledem na výše popsané kontrolní zjištění, má OIP za dostatečně prokázané, že se obviněný svým jednáním porušil povinnost stanovenou § 9 odst. 2 písm. f) ve vazbě na § 12 odst. 3 zákona o ochraně oznamovatelů a dopustil se tím přestupku na úseku odměňování zaměstnanců podle ustanovení § 34a odst. 1 písm. e) zákona o inspekci práce, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto příkazu.

Odpovědnost za přestupek právnických a podnikajících fyzických osob na úseku odměňování zaměstnanců podle ustanovení § 34a odst. 1 písm. e) zákona o inspekci práce je odpovědností objektivní a z tohoto důvodu se OIP nezabýval tím, zda se tohoto přestupku obviněný dopustil v rámci některé z forem zavinění, tedy úmyslně či z nedbalosti.

Výše uvedená skutková zjištění vyplývají z těchto podkladů:

- Protokol o kontrole,
- písemného vyjádření obviněného ze dne 27. 9. 2024,
    - e-mailové korespondence mezi panem [redacted] a osobou pověřenou obviněným (zaměstnavatelem) [redacted] ze dne 13. 2., 14. 2. a 26. 3. 2024.

K výroku IV.

Při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédl OIP v souladu s ustanovením § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupků a k povaze činnosti obviněného coby pachatele přestupků, jakož i k jeho poměrům.

Povaha přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto spočívá v porušení informační povinnosti vůči veřejnosti. Závažnost spočívá v tom, že obviněný neposkytl transparentní a přístupnou informaci o tom, zda přijímá oznámení od osob mimo pracovní poměr, čímž omezil přístup k ochraně podle zákona o ochraně oznamovatelů. Tímto jednáním byl dotčen veřejný společenský zájem na zajištění transparentnosti a důvěryhodnosti oznamovacího systému, který má chránit osoby upozorňující na protiprávní jednání.

Povaha přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto spočívá v nedodržení zákonné lhůty pro potvrzení přijetí oznámení. Závažnost spočívá v oslabení důvěry oznamovatele v systém ochrany a v narušení právní jistoty. Zasažen byl veřejný zájem na efektivním a důvěryhodném fungování systému ochrany oznamovatelů, který má zajistit, že oznámení budou řádně a včas zpracována.

Povaha přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto příkazu spočívá v nedodržení lhůty pro informování oznamovatele o výsledku posouzení jeho oznámení. Závažnost spočívá v tom, že oznamovatel nebyl včas informován o tom, zda jeho oznámení bylo shledáno důvodným, což může

vést k nejistotě a odrazování dalších osob od podání oznámení. Tímto jednáním byl narušen veřejný společenský zájem na ochraně oznamovatelů a na efektivním fungování systému, který má odhalovat a řešit protiprávní jednání.

Celkově lze říci, že všechny tři přestupky zasahují do veřejného zájmu na ochraně oznamovatelů, transparentnosti a důvěryhodnosti systému, který má sloužit k odhalování a nápravě protiprávního jednání ve veřejném i soukromém sektoru.

Polehčující ani přitěžující okolnosti nebyly inspektorátem práce na straně obviněného při projednávání shora uvedených přestupků shledány.

Při posuzování poměrů obviněného vycházel správní orgán z veřejně přístupných informací, zejména z údajů zveřejňovaných v insolvenčním a obchodním rejstříku, veřejné části živnostenského rejstříku a registru ekonomických subjektů ČSÚ.

Dle informací insolvenčního rejstříku v době vydání rozhodnutí nebylo vedeno s obviněným insolvenční řízení. Dle informací obchodního rejstříku byl obviněný zapsán do obchodního rejstříku dne 1. července 1988, jeho kmenové jmění činí 2 954 253 623 Kč. Z dokladů poslední zveřejněné účetní závěrky za rok 2023 vyplývá, že společnost vykazuje aktiva ve výši 5 728 008 000 Kč. Dle informací živnostenského rejstříku disponuje obviněný živnostenským oprávněním Ničení, zneškodňování, nákup a prodej výbušnin a provádění trhacích prací. Dle informací registru ekonomických subjektů ČSÚ je obviněný klasifikován k provádění Těžby uranových a thoriových rud, k Výrobě základních chemických látek, Výrobě ostatních chemických výrobků a k celé řadě dalších ekonomických činností, je zaměstnavatelem s 3 000 až 3 999 zaměstnanci.

Z uvedených informací lze shrnout, že obviněný je velkým zaměstnavatelem založeným státem na základě zákona s kmenovým jměním přesahujícím dvě miliardy a devět set padesát čtyři miliony korun českých, nezatíženým insolvenčním řízením, aktivy ve výši přesahujícími pět miliard a sedm set milionů korun českých.

Obviněnému není možné s ohledem na povahu a závažnost přestupků, kterých se dopustil, a s přihlédnutím k povaze činnosti obviněného, uložit správní trest napomenutí, neboť tento by přicházel v úvahu pouze u méně závažných přestupků. Správní trest zákazu činnosti (§ 47 zákona o přestupcích) a zveřejnění rozhodnutí o přestupku (§ 50 zákona o přestupcích) lze potom uložit pouze v případech, kde takto stanoví zákon, což však není případ obviněného. Správní trest propadnutí věci (§ 48 zákona o přestupcích) a správní trest propadnutí náhradní hodnoty (§ 49 zákona o přestupcích) lze potom uložit pouze za specifických podmínek vyplývajících z těchto ustanovení, kdy ani jednu z těchto podmínek nelze aplikovat na přestupky, kterých se obviněný podle tohoto příkazu dopustil.

S ohledem na výše uvedené posouzení povahy a závažnosti přestupků, kterých se obviněný podle tohoto příkazu dopustil, s přihlédnutím k povaze jeho činnosti, OIP rozhodl, že obviněnému uloží správní trest pokuty.

Podle ustanovení § 41 odst. 1 zákona o přestupcích: „*Za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.*“

Podle ustanovení § 34a odst. 2 zákona o inspekci práce, lze za přestupek podle ustanovení § 34a odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práce, kterého se obviněný dopustil svým protiprávním jednáním uvedeným ve výroku I. tohoto příkazu, uložit pokutu až ve výši 400 000 Kč.

Podle ustanovení § 34a odst. 3 zákona o inspekci práce lze za každý z jednotlivých přestupků dle ustanovení § 34a odst. 1 písm. e) zákona o inspekci práce, kterých se obviněný dopustil jednáním uvedeným ve výrocích II. a III. tohoto příkazu, uložit pokutu až do 1 000 000 Kč.

Vzhledem k tomu, že se obviněný dopustil více přestupků, které jsou společně projednávány v tomto přestupkovém řízení, uložil mu OIP správní trest pokuty v souladu s ustanovením § 41 odst.

1 zákona o přestupcích, tedy podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávaznější. Tímto ustanovením je ustanovení § 34a odst. 1 písm. e) zákona o inspekci práce, kterým je stanoven trest za porušení ustanovení § 9 odst. 2 písm. f) ve vazbě na § 12 odst. 2 zákona o ochraně oznamovatelů, jehož se dopustil obviněný jednáním popsaným ve výroku II. tohoto příkazu. Závažnost tohoto přestupku spatřuje OIP zejména v tom, že porušení povinnosti uvedené ve výroku II. příkazu, tedy nezajištění včasného vyrozumění oznamovatele o přijetí oznámení ve lhůtě do 7 dnů zasahuje přímo do základního práva oznamovatele na ochranu a právní jistotu v rámci oznamovacího procesu. Včasné potvrzení přijetí oznámení je klíčovým prvkem důvěryhodnosti celého systému ochrany oznamovatelů. Jeho opomenutí může vést k nejistotě oznamovatele, zpochybnění legitimity jeho podání a případně i k odrazení dalších osob od využití tohoto zákonného nástroje.

Při určení výše pokuty inspektorát práce vycházel z posouzení povahy a závažnosti přestupků, kterých se obviněný podle tohoto příkazu dopustil, s přihlédnutím k povaze jeho činnosti, s tím, že hodnocením těchto kritérii se inspektorát práce zabýval již výše. Inspektorát práce se při určení výše pokuty zabýval také majetkovými poměry obviněného, které hodnotil z veřejně přístupných rejstříků a registrů.

S ohledem na shora uvedené posouzení kritérií pro určení druhu správního trestu a jeho výměry, a s přihlédnutím k majetkovým poměrům obviněného, uložil OIP obviněnému správní trest pokuty v souladu s ustanovením § 34a odst. 3 zákona o inspekci ve výši 26 000 Kč.

Pokuta byla uložena při samé spodní hranici zákonné sazby (2,6 % maximální sazby), když horní hranice sazby pokuty podle výše citovaného zákonného ustanovení činí až 1 000 000 Kč. Při stanovení konkrétní výše pokuty měl OIP na paměti především její preventivní funkci, která má za cíl obviněného do budoucna odradit od dalšího protiprávního jednání a přimět jej k dodržování jeho zákonných povinností zaměstnavatele. Uložená pokuta má však rovněž funkci represivní, jejímž smyslem je postihnout obviněného za jeho protiprávní jednání (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. 1 Afs 50/2005-97, http://www.nssoud.cz).

P o u č e n í

Proti tomuto příkazu lze podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor u Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj, se sídlem v ulici SNP 2720/21, Ústí nad Labem, PSČ 400 11, a to ve lhůtě 8 dnů, která se počítá ode dne následujícího po dni doručení písemného vyhotovení příkazu.

V Ústí nad Labem dne 26. 5. 2025

Vedoucí inspektor

Za správnost vyhotovení:

Rozdělovník:
1 x Oblastní inspektorát práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj
1 x DIAMO, státní podnik, Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem, DS: sjfywke